

РЕШЕНИЕ

№ 6531

гр. София, 27.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 45 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА**

като разглежда докладваното от **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело № 20211110174325 по описа за 2021 година

Предявени са от Т. П. Т.П. при условията на субективни съединени осъдителни иски с правно основание чл. 441 ГПК, вр. чл. 74 ЗЧСИ, вр. чл. 45 ЗЗД, за осъждане на ЧСИ Г. С. К. и Помощник ЧСИ Т. В. К. да заплатят солидарно на ищцата сумата в общ размер на 273,00 лева, представляваща обезщетение за нанесените ѝ имуществени вреди, вследствие от извършеното незаконосъобразно действие от страна на помощник ЧСИ Т. К., изразяващо се в издадено от него Постановление за разноси от 03.06.2020 г. по изп.д. № 2019*0401239, както и от незаконосъобразното поведение на ЧСИ Г. К., допуснал неправомерните действия на своя помощник и отговарящ за тях наравно с него, която сума включва 200,00 лева – част от разходите на Т. Т.П. за заплатено адвокатско възнаграждение на адвокат Р. Ш. и 73,00 лева – разходи на**

Т. Т.П. за такси и разноски към съд и съдебен изпълнител във връзка с жалбата ѝ, по която е образувано в.гр.д. № 6913/2020 г. по описа на СГС, ГО, I състав, ведно със законната лихва върху главницата по претендираното обезщетение, считано от датата на предявяване на иска – 29.12.2021 г. до окончателното изплащане.

В исковата молба ищцата твърди, че била привлечена и конституирана като длъжник по дело № 2019*0401239 по описа на ЧСИ Г. К., образувано по молба на К.П.Ж., въз основа на изпълнителен лист от 25.07.2018 г., издаден по в.гр.д.№ 4672/2018 г. по описа на СГС и за изпълнение на постановления по това дело режим на лични контакти на бащата с дъщеря му. Твърди че на 07.10.2019 г. ѝ била връчена покана за доброволно изпълнение, в която ѝ е указан режимът на лично контакти на бащата с детето, като е поканена да изпълнява същия доброволно в посочените от съдебния изпълнител дни. Поддържа, че в изпълнение на законите разпоредби, още същия ден, със заявление вх.№ 12426/07.10.2019 г. ищцата добросъвестно изпълнява задълженията си по чл. 528, ал.2 ГПК, декларира готовност и желанието си да предава детето на баща му. Твърди, че пречка за изпълнението на режима би било личното нежелание на детето да се среща с бащата. Поддържа още, че винаги оказвала съдействие на съдебните изпълнители и осигурявала присъствието на детето. Посочва, че съдебните изпълнители протоколирали неверни обстоятелства за неизпълнение режима на лични**

контакти от нейна страна, като неправомерно я глобявали. Ищцата твърди, че с постановление за налагане на разноси от 03.06.2020 г. помощник ЧСИ Т. К. неправомерно определил и уведомил ищцата за задълженията ѝ. Твърди, че цитираното постановление било обжалвано от нейна страна и отменено като незаконосъобразно с Решение № 260276/30.09.2020 г., постановено по ч.гр.д.№ 6913/2020 г. по описа на СГС, I състав. В производството по обжалване ищцата твърди да е сторила разноси в размер на 273,00 лева, от които 200,00 лева – заплатено адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна помощ от 15.06.2020 г., 48,00 лева – такси пред ЧСИ във връзка с администриране на жалбата и 25,00 лева – държавна такса пред СГС. В постановения от СГС съдебен акт били изложени мотиви, че отговорността за разноските и тяхното извършване е на съдебния изпълнител, издал отмененото като незаконосъобразно постановление. По изложените в исковата молба доводи и съображения и цитирана многобройна съдебна практика, ищцата обуславя правния си интерес от търсената от ответниците солидарна отговорност. Претендирана заплащане и на сторените по производството разноси.

В подадения в срока по чл.131 ГПК писмен отговор, ответникът ЧСИ Г. К., оспорва иска. Сочи, че въпреки изложените в исковата молба обстоятелства, предмет на исковата претенция е единствено направените от ищцата разноси във връзка с частната жалба и производството по

в.гр.д.№ 6913/2020 г. по описа на СГС. Изразява становище че не е налице солидарна отговорност между ЧСИ и помощник ЧСИ, тъй като разпоредбата на чл.37, ал.3 ЗЧСИ предвижда отговорност за вреди от неизпълнение на задълженията на помощник-частния съдебен изпълнител, докато в случая не се сочи неизпълнение. Поддържа, че издадения от помощник ЧСИ акт е в кръга на законовите му компетенции. По изложените доводи се иска отхвърляне на предявените искове.

В подадения в срока по чл.131 ГПК писмен отговор, ответникът Т. К. оспорва иска. Поддържа, че обжалваният пред съда на отделни действия на съдебния изпълнител не представляват нови производства, а същите са част от общия изпълнителен процес, с което и обосновава задължението си издаденото постановление.

В съдебно заседание ищецът Т. П. Т.П., редовно призован, не се явява, представлява се от адвокат Ш., който поддържа исковите претенции и моли за уважаването им.

Ответникът ЧСИ Г. С. К., редовно призован в съдебно заседание, не се явява, не се представлява.

Ответникът Помощник ЧСИ Т. В. К., редовно призован в съдебно заседание, не се явява, не се представлява.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и

доказателствата по делото, намира за установено следното:

Не е спорно между страните, че изпълнително дело № 2019*0401239 по описа на ЧСИ Г. К. е образувано по молба на вискателя Г. К. на основание изпълнителен лист от 25.07.2018г., издаден по гр.д. № 1894/2017г. по описа на СГС, ГО, I въззивен състав, въз основа на изпълнително основание решение № 4672 от 11.07.2018г., като касае изменение на определения режим на лични отношения на бащата К.П.Ж. и детето К.К.Ж.. Съдът установи от приетото в цялост изпълнително дело, че от доказателствата по него се подкрепят твърденията на ищеца за изпратени в хода на изпълнителното производство многобройни покани до майката – ищца в настоящото производство за предаване на детето съобразно постановеното решение, за налаганите и многократно глоби.**

Спора се концентрира върху издаденото поредно постановление за разноси от ЧСИ от 03.06.2020г., обективизирано в съобщение с изх. № 5450/03.06.2020г., издадено от помощник ЧСИ Т. К., с което е определено задължение на ищцата, като длъжник в изпълнителното производство да заплати сумата в размер на 1734,00 лева – такси по тарифа на ЧСИ.

В тази връзка не е спорно между страните, а и се установява по изпълнителното дело, че с решение от 19.05.2020г. по възз.гр.д. № 3610/2020г. по описа на СГС е

отменено предходно постановление на ЧСИ за разноси от 24.02.2020г., инкорпорирано в съобщение № 3343/24.02.2020г., като в мотивите на решението, съдът е дал конкретни указания на ЧСИ и се е мотивирал, че постановлението е незаконосъобразно, тъй като ЧСИ не е посочил основанието и размера на начислените такси съобразно правилата на чл. 78 и чл. 79, ал.1 и ал.2 от ЗЧСИ. Въпреки указанията на съда е издадено процесното постановление от 03.06.2020г., което е отменено също от съда с решение № 260276/30.09.2020г. на СГС, I ГО по гр.д. № 6913/2020г. с аналогични мотиви, че ЧСИ не е посочил основание за начисляване на таксите, размера им, с оглед адекватна защита на длъжника, както и не е издал сметка с конкретно съдържание на основание чл. 79, ал.1 от ЗЧСИ. Не е спорно, че в производството по отмяна на постановлението ищцата е била представлявана от адвокат Ш., като е заплатила разноси в размер на 200,00 лева за процесуално представителство, за което реално заплащане са налице доказателства в кориците на гр.д. № 6913/2020г. по описа на СГС, както и държавни такси във връзка с обжалването в размер на 73,00 лева.

По гореустановеното съдът намира от правна страна следното:

Вземането за вреди по [чл. 441, ал. 1 ГПК](#), вр. [чл. 74, ал. 1 ЗЧСИ](#), вр. [чл. 45 ЗЗД](#) възниква при наличие на следните предпоставки: противоправни действия и/или бездействия

на частния съдебен изпълнител, настъпила вреда, причинена при изпълнение дейността на ЧСИ, причинна връзка и вина, която се предполага до доказване на противното. Вземането за обезщетение за вреди в тази хипотеза възниква в момента, в който се осъществят предвидените в закона предпоставки. Съгласно практиката на ВКС, обективизирана в [решение № 196/20.07.2012 г.](#) по гр. д. № 1555/2011 г. на ВКС, ГК, III г. о., [решение № 340/8.01.2013 г.](#) по гр. д. № 1295/2011 г. на ВКС, ГК, IV г. о., [решение № 43/28.05.2019 г.](#) по гр. д. № 2474/2018 г. на ВКС, ГК, IV г. о. и др. отговорността на частния съдебен изпълнител може да бъде ангажирана по иск с правно основание [чл. 74, ал. 1 ЗЧСИ](#), когато вредата е пряка и непосредствена последица от увреждането. Съгласно цитираната практика "пряка" означава, че увреденият не би претърпял вредите, ако не бе незаконосъобразното действие или бездействие на частния съдебен изпълнител, тъй като преки са само тези вреди, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, т. е. които са адекватно следствие от увреждането. Процесуалната законосъобразност на действията и бездействията на съдебния изпълнител е възложено в преценка на съда.

По делото безспорно се установи качеството „длъжник“ на ищцата в изпълнителното производство, множество актове, с които са и наложени глоби, доста отменени от СГС, постановяване на процесното постановление за

разноски от помощник ЧСИ, върху действията на когото ЧСИ следва да извършва контрол, както и обстоятелството, че това постановление е отменено от СГС като незаконосъобразно.

Производството по [чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК](#) има за цел правилното определяне на разноските в изпълнителното производство. След като няма самостоятелен характер, макар, подобно на това по [чл. 248 ГПК](#), да е уредено като отделно такова в ГПК, нито една от страните в изпълнителното производство не дава повод с поведението си за обжалване акта на ЧСИ, определил разноските по изпълнението. По тази причина страните не се обременяват с допълнителни разноски в производство по разноски. Разноските се поемат от страните така, както са ги направили, независимо от изхода на спора пред съответната инстанция. Казано с други думи, липсва надлежна страна, която да бъде осъдена да възмезди разноските, сторени от жалбоподателя. За длъжника съществува друг процесуален ред да установи доколко от сторените от него разноски за него са настъпили вреди, и това е настоящият иск за вреди, поради и което съдът намира исковете за допустими.

Исковете са основателни. В тази връзка съдът намира, че е налице противоправно деяние, осъществено чрез действие от страна на Помощник ЧСИ върху действията на когото ЧСИ е длъжен да упражнява контрол, и

доказателство за това са наложените с процесното разпореждане глоби, което като незаконосъобразно е отменено от СГС. Безспорно незаконосъобразното налагане на глоби влече институционален път за защита правата на длъжника, което налага адекватна защита, във връзка с която се реализират разходи за такси и процесуално представителство, под формата на вреди, и то преки такива, които са в пряка причинно-следствена връзка с незаконосъобразното поведение на ЧСИ. В тази връзка съдът не споделя възраженията на ответника, че обжалването от длъжника на отделни действия на ЧСИ не представлява ново производство, а е част от общия изпълнителен процес, за което по изпълнителното дело са налице доказателства за цялостно представителство, за което длъжника е учредил представителна власт в полза на адвокат Ш.. Така в чл.10 от Наредба № 1 на Висшия адвокатски съвет за минималните размери на адвокатските възнаграждения е направено детайлно разграничение на дължимия минимален хонорар за процесуално представителство и защита по изпълнителни дела, като изрично в т.5 на чл.10 е посочено, че такъв се заплаща за обжалване на действията на съдебен изпълнител, като в зависимост от вида на производството, той варира от 200 лв. до 300.00 лв. съответно за разглеждане на жалбата в закрито и в открито заседание, в редакцията на Наредбата преди изменението ѝ с бр. 88, ДВ от 04.11.2022г. Също така по делото се установи и че на адвокат Ш. е издадено

предходно пълномощно, съгласно договор за правна защита и съдействие от 11.09.2019г., но това е по повод обжалване на друг акт, а именно: постановление за разноси, инкорпорирано в съобщение с изх. № 14437/12.09.2019г., във връзка с което е водено друго дело – гр.д. № 14427/2019г. по описа на СГС, прието в настоящото производство, поради което е това възражение на ответниците е неоснователно.

Възражението на ответника ЧСИ Г. К., че не е налице солидарна отговорност с помощник ЧСИ за заплащане на процесното вземане съдът също намира за неоснователно. I чл.37, ал.3 от ЗЧСИ е предвидена солидарна отговорност на частния съдебен изпълнител за вредите, причинени от неизпълнение, респективно незаконосъобразно изпълнение на задълженията на неговия помощник, като по делото безспорно е установено, че процесното постановление е издадено от Помощник ЧСИ.

По изложеното исковете са основателни и като такива следва да бъдат уважени.

По искането за разноси. Ищецът претендира разноските, заплатени от него в производство, като такива му се следват с оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал.1 от ГПК. Така на ищеца следва да се присъдят разноси в размер на 350,00 лева, а именно 50,00 заплатена държавна такса и 300,00 лева адвокатско възнаграждение, за което реално заплащане, съобразно постановките на т.1 от ТР №

6/2013г. на ОСГТК на ВКС са налице доказателства на л.8 по делото.

Така мотивиран, съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА Г. С. К., ЧСИ с рег. № *** в КЧСИ, с район на действие, районна на СГС, ЕГН ***** и Т. В. К., помощник ЧСИ в кантората на ЧСИ Г. С. К., находяща се в /АДРЕС/ ДА ЗАПЛАТЯТ солидарно на Т. П. Т.П., ЕГН *****, сумата в общ размер на **273,00 лева**, представляваща обезщетение за нанесените ѝ имуществени вреди, вследствие от извършеното незаконосъобразно действие от страна на помощник ЧСИ Т. К., изразяващо се в издадено от него Постановление за разноси от 03.06.2020 г. по изп.д. № 2019***0401239, както и от незаконосъобразното поведение на ЧСИ Г. К., допуснал неправомерните действия на своя помощник и отговарящ за тях наравно с него, която сума включва 200,00 лева – част от разходите на Т. Т.П. за заплатено адвокатско възнаграждение на адвокат Р. Ш. и 73,00 лева – разходи на Т. Т.П. за такси и разноси към съд и съдебен изпълнител във връзка с жалбата ѝ, по която е образувано в.гр.д. № 6913/2020 г. по описа на СГС, ГО, I състав, ведно със законната лихва върху главницата по претендираното обезщетение, считано от датата на предявяване на иска – 29.12.2021 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Г. С. К., ЧСИ с рег. № *** в КЧСИ, с район на действие, районна на СГС, ЕГН ***** и Т. В. К., помощник ЧСИ в кантората на ЧСИ Г. С. К., находяща се в /АДРЕС/ ДА ЗАПЛАТЯТ солидарно на Т. П. Т.П., ЕГН *****, сумата в размер на 350,00 лева, деловодни разноси на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____